

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN TRIMESTRE

Dins Espanya: **una pesseta.**
Fora d'Espanya: **dues pessetes.**REDACCIÓ: Manacor: Amador, 3.
Palma, sucursal: General Barceló, 1.
ADMINISTRACIÓ: Manacor: Ferrer, 5.
Palma, sucursal: Gral. Barceló, 1.

LA AURORA

Surt cada dissapte per donar ventim i altres herbes a n-es qui s'ho guany

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

A Manacor: Ca-Mestre Antoni Fiol,
Ferrer, 5.—Ca-l'amo Anàreu Alcover,
Plassa del Palau, 2.A Palma: Llibreria d'En Guasp,
Morej, 6.—Taller d'encuadernacions
d'En Francesc Ferrer, Sta. Eulària, 25.—Llibreria Ernest
Frau, Brosca.—Llibreria d'Alomar y
Fontdevila, Brosca.

Parla En Revenjoli. Escoltau i oireu

Pentinada

Se'n haurán de dur una un poc pitjadeta es paperots anticlericals, que's treuen tant es fret de peus p'En Barrufet, es seu caporal, que tantes de capbuytades, betlendines i toxarrudes les fa fer a n-aquex temps sant de corema. Es trossos de *quoniam*, en lloc de posarse bé ab Deu, ara que n'es es temps més que may, s'en allunyen cada dia més. Per axò los haurem de *pentinar* qualche mica.

I

Altre pic Mestre Biel de la mel

En bon dia de St. Jusep aquest bo d'home se 'n aná a ca's Socialistes de Ciutat, i les amollá en forma de conferència una partida de «senyades» de barbaritats, predicantlos que «s'ensenyansa no ha d'esser neutra, sino layca o antirreligiosa» que «s'escola relligiosa no té per fi «ensenyar», sino «aturar» que negú aprenega»; i que «sa pedagogia es, com sa ciència, antirreligiosa»; que «sa naturalesa» es «Deu»; que «es poble cristiá» es «d'origen plebeu», de baixa má; i que «es confessionalisme», axò es, sa Relligió «tuda sa facultat d'observar».

¿No es ver que seria un poc mal de fer es dir més doys, bajaranades, mentides i barbaritats ab tan poques paraules? I diu es paperot socialista que 's qui escoltaven li feren grans manselletes a *Mestre Biel*. E-hucreym. E-hi ha gent que, com més desbarats les diuen, mes les agrada.

Se comprenperfectament qu'un...subjecte com «Mestre Biel», defensor de sa blasfèmia i que s'avana d'esser apòstol de Satanás, sostenga que s'escola ha d'esser «antirreligiosa». Un missatge d'En Barrufet es natural que diga tal toxarrudes.

En quant a que «s'escola relligiosa» «no té per fi ensenyar, sino aturar de qu'apreguen» es una solemníssima mentida de «Mestre Biel». Lo poc bo que sap «Mestre Biel», e-hu ha après a «s'escola relligiosa». ¿Quina «escola» ha produïts sabis més grossos, més capdals, més estraor dinaris que «s'escola relligiosa»? Veyam, «Mestre Biel», vos qui preteniu sebre tant, presentau sa llista des sabis formats pe' «s'escola irreligiosa»!

En quant a lo que deys de que «sa *condit* pedagogia», axò es, sa ciència de es jovent, lo metex que tota «ciència» sien «antirreligioses», es un'altra solemníssima mentida vostra, una ferestíssima batayonada vostra, ¡«o Mestre Biel de la mel, de la xuya pelada»!

¿Vol dir ara mos resulta que «sa naturalesa», totes ses coses del mon, sa terra, ses pedres, s'aygo, s'ayre, ets aucells, es pexos, es cucs, ses pusses, es mosquits, tots es qui caminen ab quatre

potes, ets endiots, tots aqueys garameus son «Deu»? ¡Es vostro nas, «Mestre Biel»!

¿Vol dir «es poble cristiá» es «d'origen plebeu»? ¡No sou mal «plebeu» vos, «Mestre Biel»! ¡E-hu heu d'esser per forsa, allá ont tota sa vostra família, tots fora vos, son cristians de rel, piadosos a carta cabal! ¡Si veniu de nissaga ben cristiana! ¡Per axò, no dic res 'si hu seureu ben «plebeu», «Mestre Biel»!

¿Vol dir ara sa Relligió «atura sa facultat d'observar»? Qui «atura» no sols «d'observar» a s'en endret, sino de tenir sentit comú i es cap a n-es seu lloc, es En Bar rufet, que vos fa servir d'escala d'encortinar. Allá ont ell troba que s'ha de dir un doy, una barbaritat, ja vos hi envia a vos, i vos ¡«pla-plam!» ja l'heu encivellada, més mes qu'un ca ab un os. ¡Ja vos hi sortiran cares aquexes fantasies, «Mestre Biel», es dia que Deu vos oirá de contes!

¡Pobre «Mestre Biel»! ¡se veu a la lleçó que li han donat mal-bossí, encanteris! ¡¿que no sabeu qui? En Banyeta-verda.

II

A un tal A. B. de «La Tarde» de 24 de Mars

Aquest senyor, bax des títol de *Mi postal de hoy*, tracta de molestar un sacerdot mallorquí, posantli ab moltes de revolteries un barret que no li pertoca, atribuintli un enfilay de coses, que no son més qu'un enfilay de mentides i falsos testimonis. Sí, senyoret, es una solemníssima mentida que tal sacerdot, ab «botons de color», diferents «des des seus companys vulgars», ni ab «recomanacions» ni ab cap «paquet de puros» ni «ab caramellos dins ses butxaques», sia anat may a cap casa de *Germanetes de pobres*. Es una solemníssima falsedat que a cap casa d'aquexes haja «repartits» may «xigarros ni caramellos» i «més xigarros i caramellos», fins a s'estrem de que's pobres veys se treguessen cap «repertori» «pujat» ni rebaxat «de color», ni cap «frase» gruxada, ni cap «epigrama mossegador». Es una solemníssima mentida que tal sacerdot sia estat causa may de que cap casa de *Germanetes des Pobres* ni cap altra casa «se convertís ab una Babel de los mil diables». Es una solemníssima falsedat que tals monjes ni caplasse de monjes ni cap persona del mon hagen tret may defora tal sacerdot. Es una solemníssima falsedat que cap *Mare Superiora* de cap casa haja pogut may contar res d'axò a cap Arquebesbe de tal sacerdot, pe'sa senzilla raó que no ha succeït may res d'axò. I si no, que citi pessa aquest A. B. de *La Tarde*, i hu arribarem a s'enfront a n-axò, i hu veurem aont la s'haurá de posar a sa lengua aquest *subjecte* i es bidul qu'aná

a contarlehi, enganantlo com un xino.

Es paperot d'En J. Moya, que va celebrar tant dissapte passat aquex enfilay de mentides perque tractaven de ferir aquell que tantes de voltes li ha fet mostrar sa filassa, veyam si ara posará sa nostra rectificació. ¡Tant com es mox e-hu farà! ¡Quin es ell per voler donar may testimoni de veritat!

III

¡Quin altre embuyista!

Mos conta s'in-*Justicia* que s'altre dia va esser a Manacor un tal Borjas, elegit diputat provincial dia 12 de mars p'es lerrouxistes de Barcelona, i va tirar un discurssetxo a n-es cassino republicá d'aquí. I com-e bon lerrouxista, sembla qu'entefarrá un enfilay de mentides. Va dir, entre altre altres coses: «El País s'es convençut de que sa seua salvació está ab noltros, i cada dia vé gent a fer més grosses ses nostres files, i es nostro exèrcit va essent més formidable».—I es republicanetxos que l'escoltaven, s'ho varen beure es grans babalnets.—¿Vol dir «el país s'es convençut de que sa seua salvació «está» ab sos lerrouxistes? I ¿amb-e que se conex? Dins es districte judicial de Manacor, es republicans, dirigits per un lerrouxista, ¿no han tenguts tal vegada a ses derrerres eleccions 576 vots manco que a ses eleccions des matx? Axò es sa canfiansa que «el país» ha demostrada aquí a n-es lerrouxistes?—Poro anem a Barcelona, qu' es es fort des lerrouxistes. ¿Qui no sap que's lerrouxistes a ses eleccions derrerres han perduts a Barcelona devers *sis mil* vots? Lluytaven a n-es districte II i III. A n-es segon ses Dretes ab la *Lliga Regionalista* les guanyaren de prop de **quatre mil vots**. Nomes pogueren treure uu candidat. I si ets Esquerrans no fossen estats tan toxarruts que no's volgueren unir ab la *Lliga*, si s'hi fossen units, es lerrouxistes a n-aquell districte no haurien tret cap candidat. I a n-es districte III ¿que succeí? E-hi triunfaren just de docents vots demunt els Esquerrans, pe's etupidesa d'aquests de no haver volgut anar units ab la *Lliga*. Pero ¿varen tenir es lerrouxistes sa majoria des vots a n-aquex districte? ¡Que havien de tenir! Dins ses urnes e-hi va haver devers 500 vots en blanc. Per lo metex, encara que'n tenguesen més qu'ets Esquerrans, no tengueren sa majoria absoluta. De manera que a n-es dictricte III també son es manco es lerrouxistes. Axi es que, comparant es vots que han tenguts ells dins aqueys dos districtes a n-aquestes eleccions ab sos que hi tengueren ab ses eleccions des matx, resulta que hi han pardut *un trenta per*

ent. ¡Axò es s'aument des lerrouxistes! ¡Axi crexen ells!—I fora de sa de ciutat de Barcelona, dins tota aquella provincia ¿com les ha dit a n-es lerrouxistes ab ses aleccions de 12 de mars? ¿Quants de diputats provincials, e-hi han trets? Cap. I si no, que diguen aont n'han tret un qu'es un. I dins ses altres provincies catalrees ¿quants n'han trets? Veyam, que hu diga es paperot lerrouxista! I axò es tota sa crexensa que vengué a contarmos aquex Sr. Borjas que's lerrouxistes tenen de cada dia! ¡axi tornen grosses ses seues files!—No res, Deu fassa que seguesquen *crexent* d'aquexa manera! Amèn.

Aquest senyor Borjas també va dir que creu que ben aviat sa república entrarà.—Sí, ara li fan es manec!—També va anomanar «gloriosa» sa *setmana trágica*. Sí, axò son ses «glòries» des lerrouxistes: aquells 97 edificis cremats, entre esglésies, convents, escoles i hospicis de pobres; aquells més de cent morts i aquell *milènar* de ferits que hi hagué entre frares i capellans, monjes, soldats i revolucionaris; aquells *35 cadàvers de monjes*, rossegats i profanats de mil maneres p'es carrers de Barcelona, tot aquell conjunt horrible de crims i atentats i abominacions que deshonraren Barcelona i aborronaren el mon, tot axò son «glòries» per aquex senyor Borjas, que vengué a emblanquinar es republicanetxos de Manacor. Per axò es que digué que no es ver que's «revolucionaris» aqueys de sa *setmana trágica* «cometessen» «crims» ni «robos». Es calar foc a casa d'altri, robar lo que vé devant i matar, axò no son «crims» p'es lerrouxistes. ¿Com e-hu han de tenir per «crim» si En Lerroux les comana que «robin», que «calin foc», que «matin», que «alsin es vel a ses novicies» i «n'abusin»? Axò es sa «germandat» lerrouxista; axò es sa «llibertat» i sa «justicia» i «s'orde» que's poren esperar d'En Lerroux i de tota sa seua tropa!

IV

Per D. Fernando Pou

¿Ha desmentides aquex senyor ses veus que corregueren per Manacor, sa setmana després de ses eleccions, i que noltros consignàrem dia 25 de mars, demanant a dir senyor si eren veres o no tals veus, segons les quals ell havia dit dia 11 avespere que, ab entrar ells, donarien deu o dotze anys per saquetjar i despuyar es contraris, i que a n-es monárquics los han de matar com si fossen pores grassos? Desgraciadament no hu ha desmentit el Sr. Pou. S'es contentat de fer dir demunt es paperot in-*Justicia* que «En Revenjoli», «ocupantse d'ell», «ha enflocades una sèrie de falsedats» «tapantles ab un covart *mos han dit*

que... — Veyam. Sr. Pou ¿quines «falsedats» son aquestes, que En Revenjoli digué de vos dia 25 de mars? ¿Si no donàvem res per cert! ¿Si just consignàvem que corrien veus de que 'l Sr. Pou havia dites aquelles atrocitats! I demanàvem: ¿es ver qu'ha dit axò el Sr. Pou? I fins dèyem: «mos resistim molt a creure» que hu haja dit. ¿Axí correspón el Sr. Pou a n-aquexa deferència que tenguèrem ab ell? De manera que s'única «falsedat» que hi ha en tot axò, es sa «falsedat» del Sr. Pou en so dir qu'En Revenjoli dia 25 de mars li «atribuïa» «falsedats». Es fals que «n'hi atribuïssim» cap: just li demanàvem si era ver o no qu'hagués dites aquelles barbaritats. — Per lo metex, no haventles ell desmentides, i mentres no les desmenti, creurem i direm que les va dir, sempre que hu creguem oportú, encara que mos sàpia un greu de l'ànima p'es respecte i pe'sa consideració que sempre mos havia merescuda D. Fernando Pou, com ell en té proves. No té dret ell pe'sa seua educació ni pe'sa seua cultura a obrar com un J. Moya qualsevol.

V

Paya i més paya

No du altra cosa s'Obrer Balear de dissapte passat. Ara 's pobres companys socialistes van fora corda contra sa lley de *Jurisdiccions*, i s'han passat p'es carabassot que ab articlexos xeubes i discursots sense moca el s'han de treure a n-es bast d'aquexa *Lley* ¡Ja hi van calats per aygo! — Lo que hi ha, que, quant ells i tots ets altres revolucionaris d'Espanya en diuen la mala pèssima d'aquexa lley i la volen lle var a tota ultransa, es senya de qu'ha d'esser qualque cosa bona. De manera que noltros, que primer no li teniem gayre la pia. hem arribat a creure que no es gens mal que hi sia. Sobre tot, gens de nosa mos fa ni mos n'ha feta may ni mos ha aturats gens de dir i de pensar tot lo que mos ha oocregut; i no es qu'hàjem estats ni estiguem boca closa desde que posarem aquexa lley: hem parlat públicament de tot lo diví i de tot lo humá, i fins de lo in-diví i de lo in-humá.

VI

Desvarietjant

No fa altra cosa *El Ideal* de dissapte passat. No surt de sa parada de ses cebes: trons i llamps contra sa *Lley de Jurisdiccions* i contra En Maura i En Lacierva i es clericals sobre 's *procés d'En Ferrer*, «capità de lladres, incendiari i assassins», que feya vida de pore agabellat ab una partida de males fembres en vida de sa seua dona llegal, qu'hagué de fogir d'ell perque 'l dimoni que hi habitás, i que, havent saupats milions a n-aquelles bruxes i vivint dins s'abundància, permetia que ses seues fieses a París se guanyassen la vida fent feyna com-e negres i una d'elles tengués es seus fions malalts a l'hospital. Axò era En Ferrer; axò son ses glòries des republicans; axò son ets héroes de sa Republica: héroes de presili i de bordell. ¡Agenoyavoshi devant, o republicanetxos! ja que tant bruxats e-hi anau.

VII

S'animalot pudent

Dissapte passat mos dedica un articletxo, unes gloses aygordenteres i una partida de remeulos, desparantmos enfílays de paraulotes i insolències, guardantse prou de dir res concret que 'l puga comprometre. Se 'n guarda com de caure de provar res de lo que diu, de citar-mos fets. Fa com ses plasseris i gent de portal bax, com es cans nanells que lladren de lluny.

Perque dia 25 de mars alabárem s'obra bona que ha feta En Canalejas, grácies a n-es zel des nostro digníssim diputat D. Juan Valenzuela, concedint a sa Diòcesi de Mallorca s'*Arregle Parroquial*, mos diu «jira-casaques». ¿Perque alabam un'obra bona, som «jira casaques»? ¿Ab-e que mos som «girats»? ¡Ah animalot pudent! sols ets animalots com vos paguen a cosses es beneficis que reben. ¿Qui hu dupta qu'es un «benifici» gros per Mallorca sa concessió de «s'Arregle Parroquial»? Sols un animalot com vos e-hu pot desconèixer. — I ¿qu'es axò que mos deys de «ventre agrait»? ¿Tal volta s'embutxacará En Revenjoli ni mitx cèntim de resultes de tal «Arregle Parroquial»? Ment tan alt com es, qui hu diga!

¿Vol dir, jo animalot pudent! vos figurau fer córrer En Revenjoli devant vos? E-hu venrem, idò, qui será es que correrá devant!

No res, ja'n comenareu molt aquell gran «Pinyol» que m'ha fetes ses gloses aygordenteres. En tornarne amollar, per que no fassen tant de tuf de bota, no li dexeu fer tantes de rues a n-es clotell com aquexa vegada. Per fer gloses... decents sempre convé anar tot sols i no ab un altre dins el cos, sabeu?

I si no vos sap greu, comanaume molt també aquell altre «pinyol», aquell altre batzanot «Ciudadá», que tant s'escandalisa des *noms* inofensius que jo tir a n-es paperots anticlericals, i s'envia, com-e murtons de floquet, ets enfílays de barbaritats i insolències, ofensives de sa Religió i de sa decència que vos sovint entaferrau. ¡Quin hipòcrita! ¡quin fariseu que deu esser ell! Se veu qu'es d'aquells que 'l Bon Jesús deya que veuen sa busca dins s'uy d'ets altres i no veuen sa biga de tafona que duen dins es seu; es d'aquells que per un vent colen s'aygo per que no hi haja cap cabotí, i per altre vent llavó s'engoleixen un camell sencer. Feysme, idò, favor jo animalot pudent! de comenarlome molt, ben molt, a n-aquex tros de fariseu «Ciudadá».

VIII

Sa discussió des Procés-Ferrer

Sempre han demostrat es republicans espanyols es seu poc cervell, pero may n'han demostrat més poc que ab axò de prendre per bandera aquell gran polissó, aquell gran criminal, capità de lladres, incendiari i assassins, En Ferrer, i Guardia. Aquex criminal no pot honrar cap partit, sino deshonrar i infamar qualsevol que 'l defens. ¿Com cap partit decent se pot fer solidari en cap concepte d'aquell gran criminal? Ido bé, es republicans, que 's serien demostrats molt vius, si haguessen dit que no 'n volien sebre res de tal revolucionari, i que no era alto sa república que ells volien, ja que sa revolució d'En Ferrer no la pot voler cap

persona honrada; — es republicans, ido, no hu feren axí, sino que tots han presa sa defensa d'En Ferrer, sens dupte per ferse agradables a n-es populatje barbatxo i desenfrenat, per qu'aquest no 'ls-e fogís de tot, que ja los es fuyt molt anantse 'n ab sos socialistes i anarquistes, per no quedarse sense ses masses revolucionàries, sense ses quals tan poc xeufarien.

Per axo es ferrouxistes, que tant contribuiren a que fusellassen En Ferrer, ara 's presenten com es venjedors d'En Ferrer; per axo ets altres republicans, que ab ses seues declaracions també li feren tant de mal, motivan que 'l sentenciassen a mort, ara també fan de defensors d'En Ferrer; per axo, per quedar bé devant es populatje barbatxo i devant sa gran barbatxa del mon, su Masonaria estranjera, han hagut de moure sa discussió des Procés-Ferrer, i demanar sa seua «revisió», axo es, que 's desfassa sa sentència de mort que s'hi dictá i que declarin innocent aquell gran criminal, capità de lladres, incendiari i assassins i... altres erbes. Vegem lo més curt possible ets incidents d'aquexa discussió dins ses Corts.

1

Es discursotxo d'En Sorianetxo

¿Qui no 'l conex a n-En Soriano pes, seu desenfreiment i poc fre a sa llengo? Servex admirablement per moure escándol, pero no per res serio? Ell va obrir sa discussió, pero s'escopeta li va fer fetxada; va embolicar fil sobre menudencies des proces d'En Ferrer, per fer veure i provar qu'estava mal sentenciat i qu'era innocent; pero no li resultá cap prova ni un futil mort. Lo que prová, que ni havia lletgit tal procés ni'n sabia pelada. ¡Figurauvos que va dir que a n-En Ferrer el condemnaren segons s'article 243 des *Codic Penal* i citá altres articles de dit *Codic* per fer veure que no procedia tal condemna. Ido bé, aquell gran criminal fou jutjat i condemnat, no p'es *Codic Penal*, sino p'es *Codic de Justicia Militar*, i no per cap article 243 sino p'es 238 ab relació a n-es 173 d'aquest altre «Codic», dels quals no va dir un mot En Soriano. — Digué també que 's *Consey de Guerra* just tengué «quatre hores» per jutjá 's Procés, allá ont es public i notori que comensá a les vuyt del matí i acabá a les sis tocases des capvespre, axo es, durá «*deu hores*»: — Digué igualment que a n-es defenor d'En Ferrer sols li concediren 24 hores per estudiar es procés. Es ver; pero també es ver que a n-es Fiscal no n'hi concediren tampoc més que 24, perque es lo que marca sa *Lley*. I callá un'altra cosa En Soriano, que 's Defensor poria demanar que li allargassen aquell termini, i no hu demaná. I llavo s'oblidá de dir que 's Defensor conexia ja tot es Procés, com li donaren aquelles 24 hores, **set dies abans des Consey de Guerra**. També s'oblidá de dir que dia 2 d'octubre (1909) se lletgí 's Procés durant **set hores** devant En Ferrer i es seu Defensor; i seguí devant ells tal lectura es dia 3, axo es, totes ses declaracions des sumari, documents, dictamen decret de s'autoridad judicial i escrit de calificació Fiscal. Es Consey de Guerra va esser dia 8 d'octubre. — Digué igualment que a n-es Defensor no li dexaren presentar cap prova. Es mentida. ¡Si no

demaná per presentarne cap! Lo que demaná 's Defensor, qu'una senpora «ratificás», i le hi concediren; i llavo 's processat manifestá que no li interessava que ratificás negú pus. Lo que demaná En Ferrer, que declarassen sobre 's fets de sa «setmana trágica» veins de Londres, de París, de Brusceles, de Roma. ¿Era serio axo? ¿Era possible concedir-lehi? Ja 's sap que Na Soledat Vilafranca i altres amics i parents d'En Ferrer, no 's presentaren a declarar per ell fins que 's temps les va esser passat, i sabien prou bé quin termini tenien per porer declarar. Haurien pogut declarar cent vegades dins aquell termini; pero 'l dexaren passar sense moure un peu, sens dupte per porer dir llavó que no 'ls havien dexats declarar. ¡Polisses més que polisses! — Axò va esser en sustància es discursotxo d'En Soriano: un textit de mentides, embuys, guitzeries i dops.

2

Es discursot de D. Melquiades Alvarez

Aquest caporal va voler fer mèrits devant es populatje barbatxo republicà i revolucionari per que 'l fassen es cap de tots es republicans, i per axò va parlar darrera En Soriano sobre 's Procés-Ferrer. Aquest sí que n'embuyá de fill! i que'n va fer de guitzeries per demostrar que aquell *Procés* se va dur malament i que sa sentència va esser injusta! Per sostenir tal mentida va haver de capgirar tota sa veritat de sa cosa. D. Melquiades va parlar dins ses Corts com un misser retut que sostén una mala causa devant un tribunal, i apella a qualsevol cosa per treure p'es cabeys es criminal que defensa; i va acabar per dir a n-En Canalejas que digués si tenia per justa o per injusta sa sentència d'En Ferrer i si admetria o no sa revisió.

3

Discurs d'En Canalejas

Aquest se va veure molt estret, perque, quant e-hi va haver sa causa d'En Ferrer, duyt de sa passió contra En Maura i En Lacierva, va fer i va dir certes coses que 'l comprometen seriament com-e cap de partit i de Govern. I l'homo sortí del pas dient que no volia dir i sa sentència d'En Ferrer era justa ni si era injusta, sino qu'era conforme a lley i que no estava disposat a admetre sa *revisió*, que sa sentència era forta i no procedia desferla ni tocarla en res ni per res. — Axò, encara que aculás es republicans, no acabá ni poria acabar de satisfer es militars que dictaren tal sentència, ni tota s'opinió sana d'Espanya. — Aqueys *antecedents* d'En Canalejas, aquexa partida de coses que va fer i va dir abans d'esser Govern, son i han d'esser sempre sa seua mort. Sense tals *antecedents* poria esser un bon Cap des partit liberal.

4

Discursot d'En Salillas

Va parlar llavó En Salillas sobre's ditzós *Procés-Ferrer*, i va fer son a tothom. ¡Pobre Salillas! Es un homo de cap, instruit; pero no servex per ferrouxista: se respecta massa a sí metex. De manera qu'aquex discursot sobre tal *Procés* va esser tot un fracás.

